

Kontakty z Mediami
i Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 66/16

Luksemburg, 21 czerwca 2016 r.

Wyrok w sprawie C-15/15
New Valmar BVBA / Global Pharmacies Partner Health Srl

**Obowiązek wystawiania faktur o charakterze transgranicznym wyłącznie
w określonym języku, pod rygorem nieważności tych faktur narusza prawo Unii**

Strony powinny mieć możliwość sporządzania takich faktur w innym języku, który znają i który jest również autentyczny, podobnie jak wymagany język

Omawiana sprawa dotyczy sporu w przedmiocie niezapłaconych faktur zaistniałego między New Valmar, spółką mającą siedzibę w niderlandskojęzycznym regionie Belgii, a Global Pharmacies Partner Health (zwaną dalej „GPPH”), spółką mającą siedzibę we Włoszech. GPPH podniosła zarzut nieważności tych faktur, wskazując, że naruszały one reguły językowe objęte jej zdaniem belgijskimi bezwzględnie obowiązującymi przepisami prawnymi. Zgodnie bowiem z uregulowaniami flamandzkimi, przedsiębiorstwa mające siedzibę we wspomnianym regionie powinny używać języka niderlandzkiego przy sporządzaniu w szczególności aktów i dokumentów wymaganych ustawą. Tymczasem wszystkie dane standardowe oraz ogólne warunki znajdujące się na tych fakturach zostały spisane w języku włoskim, a nie w języku niderlandzkim. New Valmar przekazała GPPH w toku postępowania tłumaczenie faktur na język niderlandzki. Sąd belgijski rozpoznający sprawę wyjaśnił, że sporne faktury są i pozostaną jednak bezwzględnie nieważne.

New Valmar nie kwestionuje tego, że faktury nie spełniają wymogów ustanowionych w uregulowaniach językowych. Spółka ta podnosi jednak między innymi, że owe uregulowania są sprzeczne z prawem Unii, a zwłaszcza z przepisami dotyczącymi swobodnego przepływu towarów. W tych okolicznościach rechtbank van koophandel te Gent (sąd gospodarczy w Gandawie, Belgia) zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości z pytaniem prejudycjalnym.

W ogłoszonym dzisiaj wyroku Trybunał stwierdził, że omawiane uregulowania językowe stanowią faktycznie ograniczenie swobodnego przepływu towarów w UE.

Pozbawiając zainteresowane podmioty gospodarcze możliwości swobodnego wyboru języka, którym posługują się one wspólnie przy sporządzaniu swych faktur, i zobowiązując owe podmioty do używania języka, który nie odpowiada koniecznie językowi, którego postanowiły używać między sobą w ramach stosunków umownych, uregulowania te mogą zwiększyć ryzyko zakwestionowania faktur i odmowy ich zapłaty. Adresaci faktur mogliby bowiem stać się skłonni do powoływania się na swą rzeczywistą lub rzekomą niezdolność do zrozumienia ich treści w celu sprzeciwienia się ich zapłacie.

Natomiast adresat faktury sporządzonej w języku innym niż język niderlandzki mógłby – zważywszy na bezwzględną nieważność takiej faktury – być skłonny do zakwestionowania jej ważności z tego tylko powodu i to pomimo okoliczności, że owa faktura została sporządzona w języku, który on rozumie. Ponadto taka nieważność mogłaby być dla wystawcy faktury źródłem znaczących niedogodności, takich jak w szczególności utrata odsetek za zwłokę.

Jeśli chodzi o kwestię, czy takie uregulowania są uzasadnione przez jeden lub wiele zgodnych z prawem celów, Trybunał stwierdził, że po pierwsze pozwalają one faktycznie chronić bieżące używanie języka niderlandzkiego przy sporządzaniu dokumentów oficjalnych takich jak faktury, a po drugie mogą one ułatwiać kontrole takich dokumentów przez właściwe organy krajowe.

Jednakże, aby spełnić wymogi wynikające z prawa Unii, uregulowania te muszą być też proporcjonalne do wspomnianych celów.

W niniejszym przypadku uregulowanie państwa członkowskiego, które nie tylko nakładałoby obowiązek używania języka urzędowego tego państwa przy sporządzaniu faktur dotyczących transakcji o charakterze transgranicznym, ale ponadto umożliwiałoby ustanowienie autentycznej wersji takich faktur również w języku znanym przez zainteresowane strony, naruszałoby swobodę przepływu towarów w mniejszej mierze niż rozpatrywane tu uregulowania, zachowując możliwość zapewnienia realizacji tych samych celów.

Trybunał orzekł więc, że omawiane uregulowania wykraczają poza to, co jest konieczne do osiągnięcia celów, do realizacji których one zmierzają i nie są proporcjonalne.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku znajduje się na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793